

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ES A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA :

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri czikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak :

egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Szinészetünk.

II.

Érdekesen fejtegeti felolvasó a nyugoti és keleti népek közti különbséget és postulatum gyanánt azon tételt állítja fel, hogy vezetőre van szükség, a kit kövessenek feltétlen bizalommal, vagy félelemből, miként keleten a prófétát vagy zsarnokot.

„A színészet ügyét is csak ilyképen véljük megoldhatónak, ha mint országos kérdést a kormány veszi kezébe közvetlen felügyelet és rendelkezési joggal.“

Eszmének szép, de a kivitel rendkívül sok nehézségbe ütköznék. Aztán az állami kezelés még nem teremt közönséget és nem enyészteni el a színészet természetéből kifolyó viszálykodásokat, példát szolgáltatnak a fővárosi állami kezelés alatt álló színházak, a jelenleg kormánybiztosi hatalom alatt álló óperaszínház, melynek ügyei, hogy rendbe fognak-e jönni, kérdéses dolog.

„A szervezet hiányosságán kívül a másik ok a miért a színészet ez idő szerint pangásban van: a társadalom magatartása.“

„Első sorban rámutatunk a kifejtett közlekedési eszközökre. Az emberek többet utaznak s így szini-előadásokat is jobbnál jobbakat látnak.“

„Az emberek egy része úgy gondolkozik, hogy minek menjen színházba, mikor ezt, vagy azt a darabot kitünőbb erőktől látta előadva. A hazafias motívumoknak természetesen ehez semmi köze.“

„A másik ok a bámulatos mértékben kifejtett sajtó. Az embereknek s különösen a magyar embereknek, legalább 90%-a született politikus. Életszükségletévé válik a naponként megjelenő politikai vezércikknek olvasása, annak iránya szerint és szellemében aggódik, reménykedik, lelkesül vagy kétségbe esik. Egyoldaluvá válik teljesen s a szépirodalmi részeket kicsinyelvén, egészen mellőzi. A színházlátogatás ezeknek örömet nem okoz. Vannak többen, a kik a hírlapokból a szini-irodalom fejlődését is figyelemmel kísérik, de itt is nem csekély azoknak száma, kik a túlcsigázott képzelem által alkotott helyzet félszeg-

ségeit nem kerülik ki. Ha egy új darab van előadáson (a budapesti színházat értem) másnap minden laparról saját felfogása szerint hoz bírálatot is. S feltéve, hogy a darab sikerült s mordjuk, hogy abban egy elkényeztetett világhírű énekesnő is szerepelt, a kritika oly meleg közvetlenséggel tárgyalja annak minden mozdulatát, hangjának erejét, lágyágát, szemének tüztét, vérének temperamentumát, hogy a felizgatott képzelem maga maga elé varázsolja az egész alakot; sőt hallani véli a trillákat, melyek egy hangfutam tetején vibrálnak. A kik ily kritikával eltelve mennek a vidéki színházba, természetesen várakozásukat nem elégti ki. Ezekből lesznek aztán az elégedetlenek.“

Bátran hozzátehetjük azt is, hogy a szépirodalom iránti valódi érzék fejletlen. Kísérjük figyelemmel az olvasó-közönséget és megfogunk győződni arról, hogy leszámítva némely komoly vezércikk olvasót, a többi csak a napi újdonságok rovatát, a cronique scandaleuse, vagy a pikanteriákat olvassa; a szépirodalmi újdonságokról még tudomást sem vesz. Megforgatja egy párszor a kezében a lapot és azzal, hogy „nincs semmi benne“, tovább ad rajta.

Tekintsünk be a könyves boltba, nemcsak itt, de mindenütt az a panasz, hogy nincs olvasó-közönség, hogy az irodalom újabb termékei legyenek azok bár remekművek pártolásra, vásárló közönségre nem találunk. S itt első sorban hibás a fiatal nemzedék, mely pénzét a különféle párakkaltelt kávéházakban költi el, körül rajozva a kártya és billiárd asztalokat és sóvár pillantásokat vetve Fortuna istenasszonyra.

A napi munka után szórakozásra van szükség, az a foglalkozás jobb szórakozást nyújt neki a szépirodalmi művek olvasásánál, vagy széptani dolgok megvitatásánál. Hol vannak azok a szép idők, mikor a fiatalság megtakarítva a ritka filléreket, lázas sietéssel ment a könyves boltba?

„Miután pedig nekünk a színészet jelenével kell számolnunk, úgy kell tennünk, mint az élelmes orvosnak: igyekezzünk nála fenntartani az életerőt, míg a válság lejár.“

„Látva azt, hogy az ország minden városában, habár az évnék csak egy bizonyos részében is, ha megfelelő erőkből álló szintársulatot akar-nak tartani, azt az előadások látogatása általi pártoláson kívül bizonyos segélyben is részesítik. A szintársulat nélkül magát fenntartani nem képes. Teszik ezt néhol maguk a városok, máshelyt az e végre alakult testületek s a hol a viszonyok úgy kívánják, a városok és testületek szövetezve. Nálunk — szerényebb mértéket alkalmazva — évi 1000 frt, melylyel az arra érdemes szintársulat segélyezve lenne, nagyot lendítene a színészet ügyén. Csak az a kérdés, hogy az 1000 frt mily uton-módon szereztessék be most, midőn általános a panasz, hogy a gazdasági válság, a pénzhiány, a felcsigázott igények kielégítése, az ugynevezett társadalmi adó, mindenkit gondolkozóba ejtenek. Ugyde e vármegyének mindannyiszor tanusított hazafias magatartására, erős értelmiségére és történelmi névvel bíró birtokosságára, a meg-bocsáthatlan sértés jellegével bírna annak feltételezése, hogy ne akadjon 4—500 egyén, ki legalább 3 évi kötelezettség mellett évi 2 frttal a czél érdekében szívesen hozzá ne járulna. Nem is említem Deés város előzékeny és a hazafias czélok iránt lelkesülő képviselő-testületét, mely bizonyára a kebelében levő műintézet fennállása és érdekeinek előmozdítása tekintetében nagyobb áldozatok meghozatalától sem riadna vissza.“

Ezt a módot nem tartjuk czélravezetőnek és meglehet győződve a tisztelt felolvasó ur, hogy tételezzenek fel bármit a közönségről, senki sem fog haragudni, ha gyűjtőívvel nem járnak; mert ugyanis a közönség elég társadalmi adót fizet.

Márczius 15-ike Deésen.

Márczius 15-ikén, hazánk e korszakot alkotó nagy napja évfordulóján e folyó évben is a deési polgári fiu-iskola olvasó- és önképzőköre hazafias ünnepélyt rendezett.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Márczius 15.

Harsogjon a dal forrón, melegen,
Lengje Petőfink lángzó lelke át,
Nagyvennyolcznak viszhangja verje fel
A Kárpátokat és az Adriát.
Villogó kard vészes suhogása
Hirdesse büszkén dicső hírnevünk,
Ha ránk tör majd éjszak óriása,
Bem s Rákóczy szelleme lesz velünk.

Negyven esztendő, óh mennyi emlék
Túlul élénk ma édes, keserű,
A hon egén hány felhő gyülemlek,
Mig végkép feltűnt rajta a derű.
Láthattuk bitó és golyó által
Mint buktak el dicső, nagy ideák,
S egy nemzetet bölcsesség szavával,
Miként emelt fel az öreg Deák.

Egyenlőség, igazság és béke
Műveltség, haladás, erkölcs és jog,
Ezt tüztük magunk elébe,
Azt hívták, hogy az eszme győzni fog.

S hogy győzött is végre, van rá tanunk,
Erős a magyar, ha ma sikra száll,
Hazához, trónhoz, hogy hűek vagyunk,
Tudja azt jól egy szeretett király.

Félhold zsarnok lobogóját hajdan
Mint letiporni erős volt a hon,
S negyven év előtt a csatazajban
Lelkesedni tudott a nagy Kossuthon,
Ugy ma is trón és haza védelmére,
Ha kell, mindnyájunk harcába menni kész,
Mig élni fog Árpád hősi népe,
Édes hazánk ne érje semmi vész.

Éljen a béke! de ha menni kell,
Emelt homlokkal kél sikra e nép,
S ha mienk lesz a győzelem, siker,
Nagyobbá lesz a jövő nemzedék.
Hire lesz a magyar lobogónak,
Dicsősége elér a tengerig,
S szellemét Kinizsinek, Dobónak
A nemzetek bennünk felismerik.

Zengjen hát a dal forrón, melegen,
Lengje Petőfink lángzó lelke át,
Nagyvennyolcznak viszhangja verje fel
A Kárpátokat és az Adriát.
Villogó kard vészes suhogása
Hirdesse büszkén dicső hírnevünk,
Ha ránk tör majd éjszak óriása,
Bem s Rákóczy szelleme lesz velünk.

Veszprémi Soma.

Az új császár.

Vilmos császár elhunytával a német császári és a porosz királyi trónt — az alkotmány értelmében — Frigyes Vilmos trónörökös foglalta el.

Frigyes Vilmos (Miklós, Károly), Vilmos császár és Augusztá császárnő fia, 1831. okt. 18-án született Potsdamban. Fölötte gondos nevelésben és tudományos kiképzetésben részesült. Nevelője Curtius Ernő, a híres történetíró volt.

1849-ben Frigyes Vilmos az I. gárdaezredbe lépett. 1850-ben a bonni egyetemet látogatta. — 1856. július 3-án ezredes lett és az I. gárdaezred, néhány hónappal később pedig a Boroszlóban állomásozó 11-ik gyalogezrednek parancsnoka. 1858. jan. 25-én nőül vette Viktoria Adelheid Mária Luiza angol királyi hercegnőt, ki 1840. nov. 21-én született. Házassága napján tábornokká nevezetett ki. 1861. január havában, atyjának trónraléptével, porosz trónörökös lett.

Az állam kormányzatára nézve a szabadelvű irányzat felé hajlott és nem volt megelégedve a Bismarck-miniszterium mereven visszautasító magatartásával a parlamenttel szemben. Nem helyeselte a schleswig-holsteini politikát sem; de midőn 1866-ban a helyzet komoly volta kitűnt, megváltoztatta nézeteit.

1866. máj. 17-én a második hadsereg főparancsnokává nevezett ki, átlépte ezzel jul. 3-án a határt és a nachodi, trautebau, skalitz, shweinschadeli ütközetek által kivívta a Csehországba

A polgári fiúiskola nagytermét szép számú s főleg lelkes nő-közönség tölté meg. Az ünnepélyt a „Hymnus“ nyitá meg, melynek szabatos előadása fölhangolá a lelkes hallgatóságot. Ezután a műgonddal összeállított program szerint előadtak: 2. „Szózat“ Vörösmartitól, szavalta Nagy Sándor. — 3. „1848. márczius 15.“ Petőfitől, szavalta Debreczeni Pál. — 4. „Talpra magyar!“ Petőfitől, szavaita Hosszu Sándor. — 5. „Zár-dal“ Lucia operából, előadta Róth Simon és Gerstman Ödön ur. — 6. „Ébresztő“ Bajza Józseftől, szavalta Elefánt Adolf. — 7. „Szabadsághoz“ Petőfitől, szavalta Dán Béni. — 8. „Itt a próba“ Petőfitől, szavalta Hosszu Aladár. — 9. Népdalok, énekelte az ifjuság. — 10. „Talpra magyar!“ Petőfitől, szavalta Ménasági István. — 11. „A hazáról“ Petőfitől, szavalta Keresztesy Sándor. — 12. „1848. márczius 15-ének története“, elbeszélte Spitzer Herman. — 13. „Király fogás“ operettéből (keringő), előadta Róth S. és Gerstman Ödön ur. — 14. „Egy gondolat bánt engemet“ Petőfitől, szavalta Gidófalvi D. — 15. „Ellenünköz“ Finta Károlytól, szavalta Kádas István. — 16. „Honfidal“, énekelte az ifjuság. — 17. „Honfidal“ Petőfitől, szavalta Bartha Endre. — 18. „Apotheosis“ Bajzától, szavalta Emmer Mór. — 19. Beszéd az 1848-iki eseményekről, tartotta Brandt József és végre befejezésül népdalokat adtak elő Kemf Zoltán, Róth Simon és Gerstman Ödön ur.

A szabatosan előadókat egyenként és összesen a közönség taps és éljenekkel kísérte, melyből az oroszlanrész tanár Kádár Józsefet, az önképzőkör vezetőjét és Gersman Ödön zene- és énektanítót illeti.

Kozma Döme zárdafőnök a program befejezése után lelkesedve felhívta a növendékeket, „Kossuth Lajos azt izente“ ismert dalnak eléneklésére melynek megtörténte után Kovács Samu iskolászeki alelnök a többek közt mondá: „Kedves növendékei a polgári iskolának! Egy nagy korszak kezdetét jelző napnak szenteltük meg évfordulóját, melynek kezdeményezéséből a régi Magyarország újjáalakulása indula ki. Negyven éve annak már és mi, kik e nagy napokat átéltek, még most is elevenen emlékszünk annak első perczekre. Enyhe, szép tavaszi nap vala, nem oly zimánkos, mint e mostani; a hegyek ormain már mosolyogtak a tavasznak első virágai lepkéket láttunk röpkedni himes szárnyakkal, midőn, talán épen ezen perczekben jött a hire a párisi, budapesti és kolozs vári politikai mozgalmaknak... De a lelkesedés szép napjaira csakhamar bekövetkezének a küzdelmek nehéz napjai és a vér, vagyon-áldozatok árán szerzett dicsőség koszoruját észak vihara letiporva, az önkényuralom a haza romjai közé temette. De valamint mindazt, a mi szép, jó és igaz teljesen megsemmisíteni lehetetlen: úgy hazánk igaz joga az önkény hatalmán diadalt üle. És most már megvan az alap, a lehetőség, hogy

való benyomulást. Idején történt Clumhoz érkezésével, jul. 3-án eldöntötte a königráti győzelmet és ezért atyjától még a harcztéren a „pour le merité“ rendjelt nyerte.

A francia-porosz háboruban a harmadik hadsereget vezényelte, mely három porosz és a délnémet hadtestekből állott. Ekkor is, mint 1866-ban, a kitűnő stratega Blumenthal volt a trónörökös tábornok főnöke. — Frigyes Vilmos csapatai csakhamar kivívták a weissenburgi és wörthi győzelmeket. A wörthi győzelem után a trónörökös Párisnak tartott, de — augusztus végén — északra fordult és szept. 1-én eldöntötte a sedani győzelmet, a déli és nyugoti oldalon. Szept. 19-én végrehajtotta Páris körülfoglalását. Okt. 18-án Versaillesban kineveztetett tábornagygyá és 1871. jan. 18-án a német birodalom trónörökösévé.

Frigyes Vilmos úgy a hadseregnél, mint a népnél, a legnagyobb népszerűségnek örvend. Kiválóan érdeklődik tudományos és művészeti mozgalmak iránt s nevével együtt különösen sokat tett a németországi műipar emelése érdekében. Ismert betegsége már régóta gyötri és az utóbbi hónapok alatt távol tartotta hazájától, hová most atyjának elhunyt és az uralkodói kötelesség szólították vissza. Házasságából hét gyermek származott, három fiú és négy leány. Legidősebb fia: Vilmos herceg (a jelenlegi trónörökös) 1859. jan. 27-én, második fia: Henrik herceg 1862. aug. 14-én született. Vilmos trónörökös jelenleg 29 éves.

hazánk újból nagy, szabad és boldog legyen! De meglehet, hogy azért ma, vagy holnap, vagy talán akkor, mikor titeket kedves növendékek az élet az édes anyai karokból a nagy küzdőterre fog szállítani, a haza ügye élet- és véráldozatot kíván... Őrizzétek, zárjátok azért kebletekbe az ezen ünnepélyen lelketekben fölkelte gondolatokat, szíveteket áthatott érzelmeket s ezek legyenek éltetek vezérlő talizmánai, mert meg van írva: hogy a „hazaszeretet“ az érzelmek legszentebbike. Főlöszleges titeket dicsérni a nemes buzgalomért, melylyel nekünk a hazafias visszaemlékezésnek ezen kedves perczait szerzétek, hisz nézzétek (ekkor a falon felettek függő Kossuth L. arcképeire mutatott) úgy tetszik, mintha a „nagy bujdosó“ is az örömtől ifjult arccal tekintene le reátok! Igen, mert mig tudunk önfeláldozólag lelkesedni a hazáért, nincs, nem veszhet el: Magyarországot! Isten tartson meg titeket s neveljen a szülőknél örömeire, a társaságnak hasznára és a hazának dicsőségére! S végezetre kívánom, hogy virágozzék ez intézet s éljen lelkes tanító-kara, kik ily szépen ápolják a zsenge ifjuságra kiható hazafias érzelmeket!“

Tanügy.

A megyei tanítótestület bethleni fiókköre ez évi első ülését folyó márczius hó 7-én Bethlenben tartotta meg.

Ismételten is kénytelenek vagyunk szívünk mély fájdalomának adni kifejezést, mert a tagok oly csekély száma jelentek meg, hogy az ülés csak határozatképes volt.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után a tárgysorozat rendjén következett volna Rácz Miklós somkeréki kartárs értekezése, de nevezett most sem lévén jelen, ez a jövőre halasztatott, azon megjegyzéssel, hogy azt akkor okvetlen beadja, mert ellen esetben ki fog vétetni a tárgysorozatból.

Ezután Szabó Sándor elnök felolvassa következő tételről nagy gonddal szerkesztett értekezését: „Tapasztalataim az ojtásról“. Mely sok tanulságot tartalmazó dolgozatért szerzőnek jegyzőkönyvi köszönet határoztatott.

Peres Károly apanagyfalusi kartárs felolvassa tanítói pályáján szerzett tapasztalataiból merített következő tételről irt értekezését: „Hogy kellene neveltetnie egy falusi leendő földmivesnek és kisiparosnak?“ Mely jól sikerült dolgozatában sok követendő példákat tár elő, mely osztatlan népiskolákban ajánlatosnak találtatott.

Pénztárnok Szongott Jézefa k. a. terjeszti be mult évi számadását s egyuttal bejelenti tisztességéről való lemondását is. A kör megköszönve eddigi buzgó működését, felmenti. A megürült pénztárnoki állásra pedig egyhangulag Péter Vilmos felőri kartárist választja meg. A pénztár felülvizsgálására pedig Szabó Sándor elnököt és Szentpéteri Laura k. a. kéri fel. A pénztárban 133 frt találtatott.

Olvasztatott továbbá a központból kiküldött 9—1888. sz. átirat, melyben az Eötvös-alapba leendő belépésre hivatnak fel a tagok, mely tudomásul vétetett. Felhívja továbbá a tagokat a „Kiállítási emlékek“ című mű beszerzésére; mely nevezetes könyv a könyvtárak részére megrendelőnek ítéltetett s fogadtatott el. A mlts. Gönczy Pál ur 50 éves jubileuma alkalmából felküldendő bizottsági tagok részére adandó segélyezést azonban fájdalommal bár, de a kör nem szavazta meg; czélja lévén egy megyei segélyalap létesítése, nem pedig a meglévő alapnak elforgácsolása.

A mulasztókra nézve megjegyezni kívánjuk, hogy azokra részint megintés, részint pedig a házszabályok 4. §-sa értelmében 1 frt büntetés-pénz befizetése határoztatott, melyről a főjegyző által értesítettnek.

Bizony úgy látszik szeretve tisztelt kartársak, hogy a többség azon lobogót, mely örömteljes színében lobogott e fiók-testület élén, öszszegyürve szegletbe tette, hogy a feledés pora eméssze azt meg.

Ha nézzük más tantestületek munkálatait s azoknak érdekes tárgysorozatát a szaklapokban: az öröm fogja el szívünket. Ha pedig magunkra gondolunk: fájó érzés támad keblünkben a nagy részvétlenséget látva. Vagy talán nem is méltóztatnak olvasni azon szaklapokat, mert sok a dolguk? Azt hisszük sokan, hogy mi már mindent

tudunk s elég volt a tanulás. Van elég dolog az iskolában s elég ha kötelességünket ott teljesítjük s az önképzésről pedig elfelejtkezünk, melynek egyik főtere a „testületek“ s ezek „összejövetele“. Ne gondoljuk szeretett kartársak, hogy reánk sok nem férne még! Sőt valljuk meg őszintén, hogy sokat kell munkálkodnunk s magunkat tovább képezünk, mert hiszen a kor halad s mi szép csendesen elmaradunk. Mikor felébredünk azon vesszük észre magunkat, hogy elvagyunk feledve s most aztán keserves lesz a futás, mert a gyors szekér nem vár meg s mi futhatunk, míg ama gyorsan haladó szekeret: a kort elérjük, t. i.: soha napjáig!.. Vagy talán egészen elfeledtük ezen igazságot, hiszen régen meg van írva: „Mivelten föld is vadul, jó pap kezdi s holtig tanul“. Légy tehát erényes s tedd, végezd kötelességedet: boldog leszesz“.

Hozzon a mindenható Isten össze tehát édes mindnyájunkat a jövő ülésre a legjobb egészségben, szívemből óhajtom!! A testvér baráti szeretet gyűrűje övedze egybe a kis testület tagjait, mely évről-évre erősbuljön s ama sikon, hol harcolnia kell, kiállhassa a versenyt szellemi tekintetben is!!

Apanagyfaluban, 1888. márczius 12.

Peres Károly,
fiókköri főjegyző.

LEVELEZÉS.

Magyar Lajos, 1888. márczius 11.

Habár távol vagyunk is a nagyvilág zajától, távol a megye székhelyétől: a központtól; habár elszigetelten is kell élnünk a hegyek között majdnem Szibériához hasonló nagy hidegben, néha mégis életjelt adunk magunkról s megtecsünk mindent, a mi erőnkert tul nem csigázza, s a mit a 19 ik művelt század úgy egyesektől, mint társulatok s testületektől megkíván: tehát tehetségünkhöz mérten áldozunk is egy és más jótékony czélra.

Nálunk, e vidéken nincsen „Rongyos egyelet“, habár igen elkelne is; nálunk nincsenek jótékony társulatok, pénzintézetek oly nagy számmal, mint pl. egy városban. Mi csakis önmagunkra voltunk szorulva, mert csak ezelőtt egy pár évvel alakult meg az „Első segélyegylet, mint szövetség“, melynek igen szép hivatása van, s mely egylet ma már nemcsak hogy él és virágozik, megvan mutatva azáltal, hogy erejéhez mért anyagi áldozatot is hozott, melylyel a szellemi fejlődés van jövőre biztosítva.

Jelen alkalommal egy ilyen nemes- és a szó valódi értelmében dicséretre nem szoruló tényről szándéksom a t. olvasó-közönséget értesíteni s mintegy buzditó s világító szövétnékül állítani elő az alig csirájából kifejlődött m.-láposi „Első segélyegylet, mint szövetség“ nagymérvű hazafias áldozatkésztségét.

Ugyanis t. év február hava 27-én tartott közgyűlésen határozatilag kimondatott, hogy a m.-láposi állami népiskola szegény tanulóinak segélyezésére 18 frt 96 kr. adassék át az iskola gondnokságának, mely öszszegen saját belátása szerint, ruhaneműek és lábbeliket vásárolva, osztassannak szét azon tanulók között, kik rá vannak szorulva, nemzet és valláskülömbőség nélkül.

Ily szép és nemes eljárása az egylet tagjainak csak buzditásul szolgálhat, hogy más egyletek is hasonlóan cselekedjenek, a miben azonban kétség nincsen, mert ma már általánossá vált a verseny, hogy a szegény tanulókat segélyezzék, úgy egyesek, mint testületek. Ez jól is van így! Jövőre a kamatok biztosítva vannak!

Lebedi János, igazgató.

VEGYESEK.

— Kinevezés. A szamosvölgyi vasut egy ki-képzett ifju hivatalnokát: Bukvay Jeromost, az igazgatóság a bonczhida-válaszuti állomásra állomás-főnöknek nevezte ki.

Deés várossa képviselő-testületének a sorrend szerint kilépett tagjai helyett a lefolyt új választás alkalmával a következők lettek megválasztva; a felső kerületben: Sámi József, Jakab Károly, Glavitzki István, Módi Ferencz, Bene Péter, Szombathfalvi Győző, Maksai Mihály, Kovács Mózes, Petrisor Vaszilika, Gőczy Károly. Az alsó kerületben pedig: Szabó Lajos,

Kozma Döme, Czecz Kálmán, Simon Lajos, Placintár Ödön. Krémer Lajos, Kiss János, Dálnoki Sándor, Vajda Gyula, Bándi György. A választás nagy érdekeltséggel és élénkséggel folyt le, daczára annak, hogy a választóiparosok három szomszédos országos vásár következtében nem vehettek részt a választásban. Nemhiányoztak a választási kortesek komikus jelenetei sem, de voltak oly eljárások is, melyek a szabad választás illosorius voltát tényekkel bizonyíták.

— **Az enyhe idő** következtében beállott rohamos hóolvadás országszerte a nagyobb és kisebb folyók által tetemes károkat okozott. Városunkban is kedden délután a Szajka pataka rohamos árával hozott jégtömeg, a méntelep melletti hidnál feltorlódva, a szomszéd telkeket elárasztá s egy pár házba be is hatolt, De mérnök Ferenczi Bándi az általa gyorsan igénybevett dinamit töltényekkel a jégtáblákat összetörve és a víz lefolyásának tért nyitva, az ár lehuzódott. A Szamos mentén is több helyen kiütt. De nagyon rohamosan jött az ár a füzes völgyön lesiető patakából is, mely a szamosujvári vasuti állomás közelében a töltést áttörte, azonban az erélyes és gyors segély következtében, egy pár órai fennakadás után a vasuti közlekedés újból helyre lett állítva. A mint értesültünk az egyesült Szamosról eltakaródott jégtömeg Borszónál jéghegyként összeszorlódott s a víz az egész utvonalat megtámadta. Az oroszmezei fűrészgyár, melyben az égés után a munka csak a mult hétfőn kezdődött meg, viz alatt áll. Nagy-Ilondára csak a régi hegyi uton lehet közlekedni, a távirda összeköttetés elszakadt. Incze Kálmán főmérnök kiszállott a helyszínére, de segítségről szó sincs, mert a jégtorlaszt megközelíteni sem lehet.

— **A deési polgári fiúiskola kertjében** nevelt szépen fejlett, mintegy 250 darab alma (pónyik, batul) és körte (őszi pergament császár) egy éves oltvány (à 18 kr.), továbbá 500 drb. három éves eperfa (à 5 kr.), eladó. Értekezhetni Dada y Istvánnal, mint kert-felügyelővel.

— **Hangverseny.** A deesi Dalkör 1888. márczius 25-én (vasárnap) a „Szolnok-Dobokamegyei Magyar Nemzeti Színházban“ hangversenyt rendez. Műsor: 1) „Isten segits, királyok Istene“ férfi négyes; éneklí a „Deesi Dalkör“. 2) „Hungyadi László“ opera nyitánya, két zongorára; előadják: Pap Farkasné, Tüzes Karácsonné urnők, br. Diószegi Ida és Hatfaludi Erzsí urhölgyek. 3) „Trió“, Beliczaytól, Zongora, hegedű és mély hegedű ameur. Előadják dr. Kovács Sándorné urnő, báró Bornemissza Béla és Gerstman Ödön urak. 4. „Nagy ária“ „Büvös vadász“ból, éneklí Tüzes Karácsonné urnő, zongorán kíséri Simon Kálmán ur. 5. „Legenda“, Wieniavskytól, hegedűre, zongorakísérettel. Előadják dr. Kovács Sándorné urnő és báró Bornemissza Béla ur. 6. „Nagy ária“ Dinorahból. Éneklí dr. Kovács Sándorné urnő, zongorán kíséri Simon Kálmán ur. 7. „Tanhauser“, két operarészlet. Előadják Papp Farkasné, Tüzes Karácsonné urnők, br. Diószegi Ida és Hatfaludi Erzsí urhölgyek. 8. „A szent honért“, férfi négyes. Szövegét írta Bulyovsky Gyula, zenéjét szerzé Huber Károly. Éneklí a dalkör. Althoronnal kísérik Husek F., Hájek Ferencz, Bakó Ignác és Platz Viktor.

— **A deési kereskedő ifjuság** márczius 15-ike előestélyén társas vacsorát rendezett, mely alkalommal a nagy nap emlékére Duzsárdi Károly emlékbeszédet és többen hazafias szellemű pohárköszöntőket mondtak; Kossuth Lajos nagy hazánkfiát pedig táviratilag üdvözlötték.

— **Mi után jár hadmentességi adó?** A pénzügyi közigazgatási bíróság egyik minap tartott ülésében elvkép kimondotta, hogy, ha a hadmentességi díj a megelőző évben kivetett egyenes adók és földtehermentesítési járulék alapján lett kivetve, az adóalapba a megelőző évben kivetett állami jövedelmi pótdadó is betudandó.

— **A pénzügyminiszterium** — mint írják — legközelebb körrendeletet intézett az állami pénztár hivatalokhoz, melyben intézkedik az iránt, hogy esetleges mozgósítás esetére az első szükségletek fedezése céljából mily összegek álljanak az egyes pénztárakban rendelkezésre.

— **A honvédség tartalékos tisztjei** felettes hatóságaitól azon utasítást vették, hogy késedelem nélkül igyekezzenek kiegészíteni katona képzettségük esetleges fogyatkozásait, hogy eként a már közel jövőben beállható szükség esetére képesek legyenek teljesen megfelelni a hozzájuk kötött várakozásoknak,

— **Vilmos**, az agg császár, — miként lapunk mult számában is felemlítők, — a német egység megalapítója s megszemélyesítője, Európa békéjének

őre, megtért őseihez. Halála miatt mély gyász, jövője miatt aggodalom gyötri Németországot. Es mindkettőt megosztja vele Európa népeinek többsége. Vilmos császárról mindenki tudta, hogy törekvése a béke fenntartására irányult. Ha a trónörökös és most már a német birodalom császára Frigyes Vilmos — kinek rövid életrajzát lapunk mai számának tározója hozza — nem lenne beteg s trónját ép erőben, egészségesen foglalhatta volna el: aggodalomra semmi ok nem lenne. S ha meghal, utódja egy fiatal, nemcsak Európa, de saját hazája előtt is ismeretlen ember lesz. Ki ismeri Vilmos herczeg terveit, célját, rokonszenveit és tehetségeit? Senki és épen ezért bizalmatlankodik Európa.

— **Gyászhir.** Már özvegy alsó-balázsfalvi Cserényi Anna, valamint gyermekei: Vilma, Berta és férje Mózsa Attila, László és Teréz; ugyszintén testvérei: Ágnes özv. Fodor Józsefné, Károlina és férje Kése Elek; alsó-balázsfalvi özv. Cserényi Ferenczné szül. gróf Kuún Rózália mint anyós; nemkülönb a többi közelebbi és távolabbi rokonok a legmélyebbb fájdalommal jelentik, hogy a forrón szeretett férj, apa, após, testvér és vő: Sáros-Magyar-Berkeszi Mózsa Sámuel folyó hó 9-én, pár napi szenvedés után, élte 69-ik, boldog házassága 39-ik évében jobblétre szenderült. Hült tetemei ideiglenesen f. hó 12-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref egyház szertartása szerint nyugalomra helyeztetni. Béke lengjen porai felett! Kaczkó, 1888. márczius 9-én.

— **Prózaí versek.** Valahol a Tiszaháton történt (nem rég) az a kázus, — hogy a naptárt nézegette, egy nagy asztromókus. — Kisüti, hogy holnap Gergely világosit, — meg kell tehát gratulálni egy mecenás férfit. — Testet ölt az idea hisz' a siker — zikher, — oda menni el kell. — Hosszu fekete bujkába belebujva szépen — a kapuban; egy nagy csutkán átgázolnak épen. — A tornácban áll a sereg — mint a czövek — zárva van az ajtó — zörgessettek, (hős gyerekek) — megnyittatik, ez már régi jelszó! Zörgetnek is egyremásra, kong az ajtó tak tak; ugyan kérem nyissa meg már, nem kell nekünk cognac; — nem fognak ezt is ránk? — kántálni akarnánk. — Végre mégis megnyilik az ajtó szárnya — tódul be az ifjuság mint a tenger árja. — Körbe áll a hős legénység, dálnok valamennyi — zeng a szózat, de a gazda (bunda, kuffer rajta) készül elindulni. — Uram, uram, teins' uram, fene dolog mégis; ilyen dicső ünnepnapon — én is, ő is — más is — tuladunk a gondon, — Siet a háziur — szivar a markába' — be akarna ülni künn a kocsijába. — Egy kis zavar támad, sivit egyik, másik, — mint a farkán csipett malacz — mikor köszörülík. — Elhangzik a nóta, végsőt peng a hur, — sújt az átok tekintetes ur! — Aztán merre jöttek elvonulnak szépen — mint pongyola virág, ha szél fú a réten. — Mindezekből az a morál — oda menj, a hova dukál, — délben egyél és ne kántálj. — (Beküldetett.)

— **Apró hírek.** A hivatalos lap közölte a legfelső rendeletet, mely szerint az udvar néhai Vilmos császárért márczius 12-től 25-ig a mély, azontul ápril 8-iga kisebb gyászt viseli. — **Oriási tömegekben** hőmpölygött Berlin népe a székesegyház felé, melyben elhunyt királyának hült tetemei ravatalon nyugodott. — **A temetés** pénteken déli 12 órakor ment végbe. — **Az új császár és király** proklamációját és Bismarck herczeghez intézett rendeletét, csak a temetés utání napra várták, de Frigyes császár nem akarta kétségben hagyni a kedélyeket ama néhány napig sem. A néphez intézett rövid, nemes hangú kiáltványban meleg kegyelettel adózva atyja emlékének, fogadja, hogy országának igazságos, hű királya lesz örömben és bánatban egyaránt. — **Vilmos** császárral az uralkodók Nestora mult ki. Most a legöregebb államfő XIII. Leo pápa, kinek azonban nincs országa. — **A berlini táviróhivatal** a császár halála napján 36,612 táviratot küldött szét a világ minden tájára, minden nyelven. — **Vilmos császár hagyatéka** berlini hír szerint 54 millió márka készpénzben. — **Berlinben**, a német főváros utczáin mindenütt a gyász jelvényeit lehet látni, fekete zászlókkal, feketével bevont erkélyeket. A kirakatokból kivettek minden élénk színű tárgyat. Az utcázakon gyászruhás alakokat lehet látni. Az országból tömérdek sokan mennek, hogy lássák a császárt a ravatalon s jelen legyenek a temetésen. — **Vilmos császár temetésén** Ausztia-Magyarországot Rudolt trónörökös képviselte. — **Márczius 10-én** a képviselőház és főrendiház nem tárgyalta a napirendet, hanem a német császár elhunytá fölötti részvétnének adott kifejezést. — **Bismarck herczeg** a legmelegebb hangú köszönetet fejezett ki gr. Kálnoky külügy-

miniszternek az osztrák-magyar monarchiából érkezett részvétnyilatkozatok fölött. — **Augusztá** császárné egészségi állapota az utóbbi napok nagy izgalmai folytán rosra fordult. — **Bismarck** herczeg egészségét is megtámadták a legutóbbi napok izgalmai. — **A porta** felszólalása semmi jelentékenyebb hatást nem tett Bulgáriában. — **A román miniszterkrízis** megoldáshoz jutott; Bratiánó megalakította a kabinetet olyan formán, hogy a főbb tárczák a régi kezekben maradnak. — **Új től** köszöntött be Észak-Amerikában, oly hóviharokkal, hogy New-York és Washington közt a vasuti összeköttetés megszakadt.

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.

Szám: 3076—1888.

Mindenik főszolgabírónak!

A vármegye „Rudolf“ közkórháza igazgatóságának f. hó 6-án 38. sz. a. kelt előterjesztéséből arról értesültem, hogy sok eset merült fel, miszerint a körjegyzők idült, gyógyíthatatlan, vagy közkórházi kezelést nem okvetlenül igénylő betegeket községi bizonyítvánnyal ellátva e kórházba küldenek, mi által míg egyrészt a kórház rendelkezésére álló fekhelyei más gyógyítható s kórházi kezelést valóban igénylő betegek elől elvonatnak, hogy a kórház tulajdonképeni rendeltetési céljában korlátoztatik, de más részről a betegápolási alapnak is nagymérvű indokolatlan megterhelése okoztatik. Sőt gyakran ily betegek néhány napi tartózkodás után elhalnak s temetési költségeik által a kórháznak effectív kiadásokat okoznak, melyek a pár napi ápolási díj által távolról sem fedeztetnek.

Felhivom ennélfogva, hogy a községek előljáróságait (a községi- és körjegyzőket) szigorú felelőség terhe alatt utasítani sziveskedjék, hogy a betegeket csak azután és csak azon esetben küldjék be a kórházba, ha előbb a járási- vagy kórorvosok által megvizsgáltattak s a nevezett egészségügyi közegek részéről a betegség nemének s a kórállapotnak megjelölésével felszerelt abbeli bizonyítvánnyal láttatják el, hogy kórházi gyógykezelés okvetlenül igényeltetik s a gyógyulásra alapos kilátás forog fent, ellenkező esetben pedig az 1876. évi XIV. t.-cz. 145. §. alapján a gyógyíthatatlan betegeket községi gondozás és ápolás alá vegyék.

Deésen, 1888. évi márczius hó 7-én.

Szarvadi Pál, kir. tan. alisp.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

HIRDETÉSEK.

Szám: 2281—1888.

(65)1—3

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy birtokossági megbizott Bodor Károly kérésére a szótelki birtokosság italmérési joga a folyó 1888. évi április hó 24-ik napjától 1891. évi április hó 23. napjáig terjedő három évre folyó évi április hó 9-én d. e. 10 órakor Pánczélcseh községben a körjegyzői irodán tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Az egy évi haszonbér kikiáltási összege 800 frt, melynek 10% a bánatpénzül előre leteendő.

A részletes árverési feltételek alólírt hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáki-gorbói járás főszolgabírájától.

Csáki-Gorbón, 1888. márczius 9-én.

Vállya Ferencz, főszolgabíró.

Eladó széna.

Gr. Wass Jenő czegei gazdaságában 100 szer első minőségű szénafűi széna **egészben vagy részben eladó.** — Értekezhetni **Czegén** (Szolnok-Dobokamegye) **Csomoss István** tisztartónál. (66)1—3

Szám: 2460—1887. tkvi.

(67)1—1

Árverési hirdetmény.

A szamosujvári kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kisjenői Számtartó Kajtán végrehajthatónak Lozsárdi Bria Tódora s társai végrehajtást szenvedők elleni 45 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szamosujvári kir. járásbíróság területén lévő, Lozsárd község határán fekvő, alperesek Bria Tódora, Iliszia, Násztászia, Zacharia, Mária, Onyiszia és Juonnak a lozsárdi 69. számú telekjegyzőkönyvben A I 1—10. és 12—22. rendszám alatt foglalt fekvőkbőlí felerészére az árverést 695 frt-

ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi május hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor Lozsárd község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 69 frt 50 krt felperesi végrehajtató kivételével készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A m. kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól Szamosujvárt, 1887. évi október hó 6.

Simay János, kir. aljbíró.

Sz. 245—1888. áj.

(63)2—2

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Ördöngös-Füzes községben levő s mintegy 108. holdat tevő gazdasági birtoka az ahoz tartozó malommal együtt f. év ápril hó 5-én 10 órakor d. e. ezen pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében (pénzügyi palota) megartandó írásbeli és szóbeli árverésen eladatik.

Az eladás tárgyát képező megirt birtok és malom kikiáltási ára 20,700 azaz huszezerhétszáz forint o. é.

Az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok mellé a kikiáltási ár 10%-a mint bánatpénz készpénzben vagy az ennek valamely kir. pénztárnál történt letételét igazoló hivatalos nyugta alakjában, avagy a „Pénzügyi Közlöny” 1882. évi folyamának 31. számában 33,602. sz. rendelettel megjelölt értékpapirokban csatolandó.

Az írásbeli ajánlatban, mely lepecsételendő, s külsőleg ezen jelzéssel: „Ajánlat az ördöngös-füzesi kincstári birtok és malom megvételére 245—1888. áj. sz. a. kelt hirdetés folytán” ellátandó, azon kijelentés foglaltassék, hogy ajánlattevő a feltételeket ösmeri s azoknak magát feltétlenül aláveti.

A szóbeli árverésben résztvenni kívánók annak megkezdése előtt szintén a kikiáltási ár 10%-át mint bánatpénzt a fenti módon letenni kötelesek.

Utó- és távirati, valamint oly ajánlatok, melyek a fent irt kellékekkel nem bírnak, figyelembe nem vétetnek.

A részletes feltételek ugy ezen pénzügyigazgatóságnál, valamint a szamosujvári és deési m. kir. adóhivatalnál betekintheők.

Végül megjegyeztetik, hogy a birtok térfogatára nézve egyedül a jelenlegi telekkönyvi állás irányadó. Kolozsvárt, 1888 márczius 4.

M. kir. pénzügyigazgatóság Kolozsvárt.

ELADÓ HÁZ.

A néhai N. Naláczy Károlina féle, jelenleg a N. Naláczy Ákos, Gejza és Ödön tulajdonát képező, Borsos-utczai telek, a rajta levő lakóházzal, konyha és istálló épülettel, szabad kézből

ELADÓ.

Értekezhetni: N. Naláczy Ödönnel Gyulatelke, Kolozsmegye, u. p. Szék.

(62)2—3

Sz. 1139 —1888. közig.

(57)3—3

Pályázat.

A lemondás folytán üresedésbe jött kosnai körjegyzői állásra, melyhez Kosna és Lajosfalva községek tartoznak Kosna székhelyvel, ezennel pályázat nyittatik.

A körjegyző javadalmazása:

Évi fizetés 400 frt, szabad-lakás és a marha-törzskönyvek vezetésével egybekötött díjak.

Felhivatkak tehát mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában körülirt kellékeket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényük folyó évi márczius hó 30-ig estve 6 óráig annál is inkább adják be, mivel a későbbben érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A radnai járás főszolgabírája.

O-Radnán, 1888. februárius hó 13-án.

Issip János, fő-szbíró.

HIRDETMEŒY.

A deési kisegítő takarékpénztár-
szövetkezet

zálogüzletében

elzalogosított mindazon tárgyak, melyek f. hó végéig lejárnak s legkésőbb ápril hó 5-ig kiváltatni nem fognak,

1888. április 10-én délelőtt 9 órakor

a zálogüzlet helyiségében megartandó

nyilvános árverésen

elfognak adatni.

Miről a zálogtárgy tulajdonosok, ugy az árverezni óhajtók értesittetnek.

Az igazgatóság.

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Van szerencsém a helyi és vidéki n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a 12 év óta

PAPP JENŐ CZÉG ALATT

jó hírnévben álló

férfi- és női-dívat, kézmű-
és rövidáru üzletemet

egész ujonnan óhajtom berendezni, melynek folytán elhatároztam a raktáromban meglevő árukat u. m.: férfi- és női ruhakelmék, felöltők, vásznak, fekete- és színes selymek, szőttesek, cradlik, anglók, sifon-gyolcsok, kartonok, kész fehérműk, nyakkendők, kalapok, cipők, nap- és esőernyők, paplanok, matrácok, butorkelmék, szőnyegek, netz- és jute függönyök, különböző rövidáruk és pipere-cikkeket hatóságtól nyert engedély folytán, f. év márczius hó 1 től, készpénz fizetés mellett

tetemesen leszállított végeladási árakban elárusítani.

Midőn a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhivom, tisztelettel kérem, míg raktáram teljesen el van látva árukkal, szükségletét ezen ritkán kedvező árakban beszerezni, a miről már az első bevásárlásnál bárki is személyesen meggyőződést szerezhet.

Tisztelettel: PAPP JENŐ, DEÉSEN.

(58)3—20

Főter, városház alatt.

Egészbeni temetéseket helyben vagy vidéken felelőség mellett elvállalok.

HIRDETMEŒY.

Tisztelettel van szerencsém tudatni a n. é. fogyasztó közönséggel, hogy a Nemzeti színház alatti bolthelyiségben lévő bac zai

TEJCSARNOKOMMAL
nem hagyok fel,

sőt folyó év május elsejétől kezdődőleg egész új berendezéssel, új kezelési móddal a Nemzeti színház alatti második bolthelyiségbe teszem át.

Tisztelettel: Révész László.

(68)1—1

(Fridman.)

(69)1—1 KIADÓ LAKÁS.

Borsos-utca 4-ik szám alatti Boesánczy János-féle ház, bérbe kiadó. — Értekezhetni: Boesánczy és Haragay kereskedésében, Deésen.

A DEÉSI TAKARÉKPÉNZTÁR

1888. április 4-én, délután 3 órakor, saját helyiségében tartja meg rendes

KÖZGYÜLÉSÉT

TÁRGYAI:

1. Igazgatói jelentés; (70)1—1
2. A zárszámla betérjesztése;
3. A felügyelő bizottság jelentése;
4. A tiszta jövedelem feletti határozat;
5. Vezérigazgató, aligazgató és egy igazgatási tag választása.
6. Indítványok.

A fennirt gyűlésre a t. cz. részvényeseket tisztelettel fölhívja személyesen vagy meghatalmazottjaik által megjelenni.

Deés, 1888. márczius 13-án.

Az igazgatóság.

Két szoba butorozva vagy butor nélkül, az utcára nyíló három ablakkal, jó fűtő- és főző kemencékkel, külön záros fakamara és padlással, kiadó; Deésen a felső-kodor utczai 91. sz. alatt Bányay L. Károly házában. (71)1—1

beszerzett minden magvaim frissek s valódiságukért kezes-

GAZDASÁGI, KERTI, VETEMÉNY- ÉS VIRÁGMAGVAK

a legnagyobb választékban találhatók

8—48(29)

NIK FERENCZ NÉL, DEÉSEN.

Ugyszinte üzletemben mindennemű kerti eszközök, kaczkok, szemző-, nemesítő-, kertészkek, szőlő- és növény-metsző ollók, kézi- és kerti fűrészek; továbbá gazdasági eszközök, kész Vidats- és váltó-ekék, valamint egyes ekerészek, folytonosan a legjútányosabb árak mellett kaphatók.

Egyszerűen vízben feloldható és nem mérges anyagu husvéti tojásfestő szer, tiz különböző színben adagonként 5, 10 kr.

Vidéki megrendelések gyorsan és a szokott szigorú pontossággal teljesítettnek.

Mindennemű gazdasági gépek gyári áron.